

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (11)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

AH ŞİVEGER

Kıymet

bilir zanneyledim bilmez imiş ah şiveger

Döktüm

gözümde kanlı yaş silmez imiş ah şiveger

Sorsam şu

sır eyler mi fâş yâr olsa yâhut arkadaş

Döktüm

gözümde kanlı yaş silmez imiş ah şiveger

DUA

Ne

cenneti hayal ettik ne korkuttu zebâni

Sormadık

yazık ne hayat ne ikrâm-ı rabbani

Sathî

midir imânımız Yârâb isteriz iz'an

Eyle bizi

tam müslüman bitmeden ömr-ü fâni

KÂİNATIN USTASI

Gitti

bahar geldi ya kış ah şu hayat kânunu

Bak ne

doğal hem de kolay çözdü bilim gör bunu

İğne

desen ustası yok hiç olacak şey mi der

Anlayamaz

kâinatın ustası kim reddeder

BIRAKMA

Baharsız

bir yazım bekler de kışlar

Ümidim

kalmıyor yorgun bakışlar

Gülistânım

kaçar gam yüklü kuşlar

Baharımsın

neharımsın bırakma

Ateşler

içre gör gel sen de yakma

KUR'AN'DAN MÜJDE

Kıldı

ümmîd ol beşâret hissesinden yâr-ı zâr

Tarumar

olmustu zâhir korkusundan bin bîzâr

Açtı Kur'an

etdi iz'an her beşâret cümlesin

Sıyrılıp

ah havf-ü kabr'den oldu lezzet intizâr

SEN UYANDIR

Gam nûş

ettik fâniden her şey sana âyandır

Vakt-i

kazâ âniden nâr-ı aşkınla yandır
Yârab
aldandık zâhir kalb vü ruhu kıl tâhir
Kabir
görünür âhir girmeden sen uyandır

GERÇEK VEFA

Hakka
vefâsı var mıdır yarda vefâ arar gönül
Ah
delidir divânedir aşkta şifâ sorar gönül
Rabbi
rahîmi bilmeyen aşkta devâyı bulmaya
Rabbe
vefâ ahir şifa aşkta safâ karar gönül

BİR UYANSAM

İftiraklar
dağlıyorken gör beni
Ah
perîşân ağlıyorken gör beni
Bir
uyansam anlasam boş mâsivâ
Hakka
dönmüş çağlıyorken gör beni

GÖRDÜREN KİM

Gördüreni
görebilmek ol basîretten murâd
Ah inatçı
kör'ü bekler kılıçtan keskin sırat

ÖLÜM

Sen ölüm
diyorsun ya bizde dâvet ebed'e
0
vuslat-ı hakîki asıl hayata mebde

RAHMANIN İHSANI

Senden
uzak olsam benim fersiz kalır bil gözlerim
Mahpeykerim
yazmış kerîm dur gitme dur çok özlerim
Ah
cânımın cânânı sen ah derdimin dermânı sen
Ol
Rahmanın ihsânı sen âciz şükürden sözlerim

GÖLGEYİ ANLAYABİLMEK

Bir gün
gelir sen aşk nedir anlar dönüp ağlar mısın
Dünyâ
nedir ahret nedir eyvah deyû çağlar mısın
Hep
gölgeler koşturdular haktan uzak kaldım yazık
Ol kâbeden
affet Rahîm der kolların bağlar mısın

İLAHİ

Ah kalbi pâk eyler zikir şol gönlü âk eyler zikir

Nefsim ırâk eyler zikir şer kim firak eyler zikir
Yâ Hayy çeker Yâ Hû çeker Yâ Rabbi der zikr'eylerim
Yâ Hayy çeker Yâ Hû çeker Yâ Rabbi der zikr'eylerim
Sandım benim sormaksızın ömrüm sürer durmaksızın
Koştum peşinden kârsızın varmış ecel ah ansızın
Yâ Hayy çeker Yâ Hû çeker affeyle der zikr'eylerim
Yâ Hayy çeker Yâ Hû çeker Yâ Rabbi der zikr'eylerim
Ah gör benim şol kâinat bakmak ibâdât vû taat
Durmak mı yok ettim inat Hâlîka kul olmak sanat
Yâ Hayy çeker Yâ Hû çeker Yâ Rabbi der zikr'eylerim
Yâ Hayy çeker Yâ Hû çeker affeyle der zikr'eylerim

GÖZ'ÜN GÖREVİ

Nef's
bakmasın gözünden zikret uzakta kalsın
Göz
tertemiz olup ah şol kâinâta dalsın
Hem kalb
ve ruh içindir nefsin değil ki gözler
Esmâ

tefekküründen varsın da hisse alsın

GÜZELLİĞİN SENİN Mİ?

Güzelliğin
senindir sanıp hebâ edersin
Güneş ki
camda görse güneş camın mı dersin
Düşün diyor ya Kur'an durup düşün e insan
Şu
kâinâta sultan iken gedâ gidersin

SIRRI ANLAMAK

Aşk mı
bilir esir-i nef's tâ tükenir biter nefes
Ah
görecek nefis kafes vâ esefa ömür hebâ
Bakmasa
hiç nedir bu sır oynasa hep hevâ heves
Anlayacak
nefis kafes vâ esefâ ömür hebâ

TUZAK

Fecâattir
şu ruh hâlî belki ruhun melâli
Ararken
aşk-ı helâli bin pis göze sevilme

MUHASEBE

Sus utan
da konuşma benim her şeyim aktır
Sen
işleyince kusur, bendeysel doğaldır.
Yanlıştır
gördün hem adam, git gözlerine baktır
Ben hata
eder miyim, etsem bakmak yasaktır

BAHÇEDE GÜZ MELALİ VAR

Gitti bahar

zârda hezâr bahçede güz melâli var
Hüznünü
saklıyor garip kapkara bir leyâli var
Nerde o
nağmeler susar dert çekecek ne hâli var
Hüznünü
saklıyor garip kapkara bir leyâli var